

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 214.651 van 15 juli 2011
in de zaak A. 195.629/IX-6743**

In zake : Birgit DE TROIJ
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Yves Loix
 kantoor houdend te 2018 Antwerpen
 Mechelsesteenweg 27
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van
Justitie
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Emmanuel Jacobowitz
kantoor houdend te 1160 Brussel
Tedescolaan 7
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkomen de partij :

Vincent VAN AUDENRODE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Pascal Lahousse
kantoor houdend te 2800 Mechelen
Leopoldstraat 64
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 24 februari 2010, strekt tot de
nietigverklaring van het koninklijk besluit van 15 december 2009 waarbij Vincent
Van Audenrode wordt benoemd tot gerechtsdeurwaarder in het gerechtelijk
arrondissement Antwerpen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekster heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

De tussenkomende partij heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 20 april 2010. De tussenkomende partij heeft een memorie ingediend.

Auditeur Alexander Van Steenberge heeft een verslag opgesteld.

De verwerende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verzoekster en de tussenkomende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 27 juni 2011.

Kamervoorzitter André Vandendriessche heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Yves Loix, die verschijnt voor de verzoekster, advocaat Emmanuel Jacobowitz, die verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Pascal Lahousse, die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Auditeur Alexander Van Steenberge heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Met een bericht in het Belgisch Staatsblad van 14 mei 2009 wordt een betrekking van gerechtsdeurwaarder in het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, met kantoor te Boom, vacant verklaard.

3.2. Voor die betrekking stellen zich 42 personen kandidaat, onder wie de verzoekende partij, Birgit De Troij, en de tussenkomende partij, Vincent Van Audenrode.

3.3. Op 26 juni 2009 vraagt de minister van Justitie overeenkomstig artikel 512, § 2, van het Gerechtelijk Wetboek het advies van de raad van de arrondissementskamer van de gerechtsdeurwaarders van het gerechtelijk arrondissement Antwerpen (hierna: de arrondissementskamer), van de procureur-generaal bij het hof van beroep te Antwerpen en van de procureur des Konings te Antwerpen.

Op 22 juli 2009 en 6 augustus 2009 brengt de procureur des Konings respectievelijk de procureur-generaal voor de beide kandidaten een gunstig advies uit.

3.4. De arrondissementskamer geeft op 3 juli 2009 voor de beide kandidaten, bij de beoordeling van hun “bekwaamheid” en de “vaardigheden” een quotering van 50/50 en verleent een gunstig advies.

3.5. Bij de beoordeling van de titels en verdiensten van de kandidaten maakt de verwerende partij overeenkomstig de omzendbrief nr. 116 van 7 april 2008 betreffende de adviesprocedure bij de benoeming van gerechtsdeurwaarders (hierna: de omzendbrief nr. 116) een rangschikking op van de kandidaten, rekening houdend met hun punten toegekend op grond van het criterium “anciënniteit/beroepservaring”, wat op 40 punten staat, de punten toegekend door

de arrondissementskamer, wat op 50 punten staat en de “andere activiteiten en elementen gerelateerd aan het ambt”, wat op 10 punten staat.

De verzoekster krijgt een puntentotaal van 75, terwijl de tussenkomende partij 76 punten krijgt, dit is de hoogste quotering van alle kandidaten.

3.6. Bij koninklijk besluit van 15 december 2009 wordt de tussenkomende partij benoemd tot gerechtsdeurwaarder in het gerechtelijk arrondissement Antwerpen. Dit besluit steunt op de volgende motieven:

“Gelet op het Gerechtelijk Wetboek, inzonderheid op artikel 510;

Gelet op het koninklijk besluit van 26 april 2009 tot bepaling van het aantal gerechtsdeurwaarders per gerechtelijk arrondissement;

Overwegende dat het ambt van gerechtsdeurwaarder in het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, werd bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 14 mei 2009;

Overwegende dat tweeënveertig kandidaten gepostuleerd hebben voor het vacante ambt;

Overwegende dat de heer Bocklandt Johan reeds benoemd werd tot gerechtsdeurwaarder in het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, bij koninklijk besluit van 30 juni 2009;

Overwegende dat de door de wet voorziene adviezen werden gevraagd op 26 juni 2009;

Overwegende dat aan de Syndicus van de arrondissementskamer van gerechtsdeurwaarders van Antwerpen bovendien werd gevraagd om zijn advies uit te brengen verwijzend naar de ministeriële omzendbrief nr.116, dd. 7 april 2008 betreffende de adviesprocedure bij de benoemingen van gerechtsdeurwaarders;

Overwegende dat alle adviezen werden uitgebracht;

Overwegende dat de Raad van de arrondissementskamer van gerechtsdeurwaarders van Antwerpen op basis van het door de kandidaten ingevulde standaard CV en de door de bevoegde gerechtsdeurwaarders ingevulde formulieren ‘gemotiveerd advies’ aan alle kandidaten een globaal advies heeft gegeven met een quotering op vijftig punten;

Overwegende dat de heer Van Audenrode Vincent, kandidaat-gerechtsdeurwaarder, de hoogst mogelijke quotering kreeg van vijftig punten;

Overwegende dat vanuit een bezorgdheid om goed bestuur er moet tegemoet gekomen worden aan een maximale objectivering en aan een afdoende motivering van de besluitvorming; dat hiertoe niet alleen de adviesprocedure werd gestandaardiseerd maar eveneens aan de kandidaten werd gevraagd een standaard CV te gebruiken;

Overwegende dat op die manier de door de kandidaten ter beschikking gestelde informatie kan worden vergeleken en de verdiensten kunnen worden afgewogen;

Overwegende dat bovendien verworven kennis, opleidingen, activiteiten gerelateerd aan het ambt, en andere nuttige ervaring een meerwaarde kan betekenen voor de uitoefening van het ambt van gerechtsdeurwaarder;

Overwegende dat uit de vergelijking van de titels en de verdiensten van de kandidaten aan de hand van de criteria gesteund op de circulaire van 16 april 2008 blijkt dat er drie kandidaten zijn die het best gerangschikt zijn op louter mathematische benadering, te weten in alfabetische volgorde: de heer Courboin Dominique, mevr. De Troij Birgit en de heer Van Audenrode Vincent;

Overwegende dat inzake anciënniteit de globale ervaring, de ervaring in het gerechtelijk arrondissement van de vacature, de ervaring in de stad of gemeente waarin de vacature gelegen is en het totaal aantal plaatsvervangingen in aanmerking komen voor de weging;

Overwegende dat inzake globale ervaring de drie kandidaten de maximum score behalen;

Overwegende dat bovendien verworven kennis, opleidingen, activiteiten gerelateerd aan het ambt, en andere nuttige ervaring een meerwaarde kan betekenen voor de uitoefening van het ambt van gerechtsdeurwaarder; dat hier de heer Van Audenrode Vincent met 4 punten de beste score behaalt, gevolgd door mevr. De Troij Birgit met 3 en tenslotte de heer Courboin Dominique die een punt kreeg toebedeeld;

Overwegende dat de drie kandidaten wat de mathematische score betreft nauw op elkaar aansluiten en dat ze binnen de categorieën van criteria elkaar afwisselen; dat deze drie kandidaten bijzonder aan elkaar zijn gewaagd; dat het dus noodzakelijk is binnen de criteria na te gaan hoe de onderlinge vergelijking zich aandient;

Overwegende dat de circulaire voor de voordragende overheid een leidraad is die ze zichzelf heeft opgelegd om, enerzijds gestandaardiseerde en op gelijke wijze voor iedere kandidaat informatie te verkrijgen, en anderzijds om de adviesinstanties er toe aan te zetten op identieke wijze advies uit te brengen aan

de hand van gelijke criteria; dat het uiteraard aan de voordragende overheid is om, op basis van deze gestandaardiseerde adviesprocedure op haar beurt de titels en verdiensten van de kandidaten te vergelijken en een voordracht te doen;

Overwegende dat de kandidaten wat de bekwaamheden en de vaardigheden betreft allemaal dezelfde score behalen, namelijk het maximum der punten; dat de raad van de arrondissementskamer hier geen onderscheid maakt;

Overwegende dat de heer Van Audenrode Vincent over een zeer lange ervaring beschikt, zowel in ambtsuitoefening als inzake plaatsvervangingen, wat een bijzonder goede basis vormt voor zelfstandige beroepsuitoefening;

Overwegende dat nagenoeg gelijke ervaring tussen de verscheidene kandidaten bestaat; dat andere bijzondere kwalificaties als kennis, attitude, inzet met betrekking tot de ambtsuitoefening in overweging moeten worden genomen;

Overwegende dat de goede score van de heer Van Audenrode Vincent bij het advies van de raad van arrondissementskamer bijzonder onderbouwd is door zeer gunstige adviezen met een speciale aanbeveling van andere gerechtsdeurwaarders; dat de kwalificaties die hem worden toebedeeld een bijzonder breed draagvlak hebben, wat hem positief onderscheidt van de andere kandidaten;

Overwegende dat met betrekking tot de andere elementen gerelateerd aan het ambt betreft de resultaten tussen de kandidaten meer uitgesproken zijn; dat de heer Van Audenrode Vincent hier de beste score haalt, gevolgd door de andere kandidaten mevr. De Troij Birgit en de heer Courboin Dominique;

Overwegende dat de combinatie van de ervaring, de bijzondere kwalificatie in de adviezen en de gedragenheid ervan, de kennis, inzet, opleidingen en maatschappelijke integratie van de heer Van Audenrode Vincent hem onderscheiden van de andere kandidaten;

Overwegende dat de heer Van Audenrode Vincent bijgevolg een score behaalde van zesenzeventig punten op honderd en aldus de best gerangschikte kandidaat is;

Overwegende dat betrokkene aan alle wettelijke benoemingsvoorwaarden voldoet;

Overwegende dat de adviezen van de procureur-generaal bij het hof van beroep te Antwerpen en de procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen gunstig zijn omtrent de voorgedragen kandidaat;

Overwegende dat op grond van de vergelijking van alle vooropgestelde elementen inzake adviesvorming en beroepservaring de heer Van Audenrode

Vincent als de meest geschikte kandidaat dient te worden weerhouden voor het ambt van gerechtsdeurwaarder in het gerechtelijk arrondissement Antwerpen”

Dit is het bestreden besluit.

3.7. Bij ministerieel besluit van 17 december 2009 is bepaald dat het kantoor van de tussenkomende partij wordt gevestigd te Boom.

IV. Onderzoek van het eerste onderdeel van het tweede middel

Standpunt van de partijen

4. De verzoekster voert de schending aan van de artikelen 10, 11 en 33 van de Grondwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 512 van het Gerechtelijk Wetboek evenals “van de in die bepalingen vervatte of daarbij aansluitende beginselen van gelijkheid, redelijkheid, zorgvuldigheid en motivering”.

Zij stelt dat de beoordeling van de “globale ervaring” discriminatoir gebeurde omdat de kandidaten die geen houder zijn van een diploma in de rechten gunstiger worden beoordeeld dan de kandidaten die wel over dergelijk diploma beschikken. Als uitgangspunt voor de berekening van de “globale ervaring” wordt de aanvang van de stage genomen. De tussenkomende partij heeft geen diploma van licentiaat in de rechten, zij heeft haar stage aangevangen op 2 november 1988 en behaalde het getuigschrift van kandidaat-gerechtsdeurwaarder slechts in 1994. De verzoekster is wel licentiaat in de rechten; na haar opleiding die vijf jaar duurde, volgde zij één jaar stage en zij beëindigde deze op 14 juli 1990. De meerwaarde van het diploma van licentiaat in de rechten, dat nochtans uiterst relevant is, wordt niet erkend; de langere stage speelt in het voordeel van de tussenkomende partij. De gelijke behandeling vereist dat, indien voor de kandidaten die geen licentiaat in de rechten zijn hun stage in rekening wordt gebracht, voor de kandidaten die wel dat diploma bezitten ook de

opleiding in aanmerking genomen wordt. Niettemin is het objectiever om de kandidaten te vergelijken vanaf het ogenblik dat zij de benoemingsvoorwaarden vervullen. In dit geval zou het betrekken van haar opleiding bij het bepalen van haar anciënniteit betekenen dat zij een globale ervaring heeft van 24 jaar; mocht de anciënniteit berekend worden vanaf het ogenblik dat voldaan is aan de benoemingsvoorwaarden, dan zou de tussenkomende partij een beroepservaring hebben van 15 jaar terwijl haar beroepservaring dan net geen 19 jaar bedraagt.

5. De verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van de middelen in de mate de verzoekster verwijst naar de schending van de formele motiveringswet, aangezien uit haar dossier blijkt dat zij de motieven van het bestreden besluit kent en in de mate dat zij de schending aanvoert van artikel 512 van het Gerechtelijk Wetboek, aangezien niet uiteengezet wordt op welke wijze die bepaling geschonden wordt en die bepaling overigens correct nageleefd werd.

Ten gronde beantwoordt zij het middel als volgt: de anciënniteit is berekend volgens de bepalingen van de omzendbrief nr. 116. De verzoekster heeft geen belang bij haar kritiek op de wijze van berekening omdat zij net als de tussenkomende partij meer dan 15 jaar anciënniteit heeft, beiden aldus het maximum van de punten behaalden en zij dat maximum behalen in beide scenario's die worden uiteengezet. Bij de beoordeling van de anciënniteit beschikt het bestuur over een discretionaire bevoegdheid: het kan aldus niet verplicht worden rekening te houden met de juridische opleiding noch de stage buiten de beoordeling te houden. Er bestaat een fundamenteel onderscheid tussen stage en een universitaire opleiding, want tijdens de stage worden, onder begeleiding, alle beroepsactiviteiten uitgeoefend en het is dus volstrekt logisch dat rekening gehouden wordt met die beroepservaring. Overigens heeft de tussenkomende partij zich onderscheiden door de inhoud van de adviezen van de gerechtsdeurwaarders waarmee zij heeft samengewerkt en door de hogere score die zij behaalde in de beoordelingsrubriek "andere activiteiten en elementen gerelateerd aan het ambt".

6. Ook de tussenkomende partij stelt dat de verzoekster geen belang heeft bij het aanvoeren van een ongelijkheid in de anciënniteit omdat zij de maximale score behaalde en dat de verzoekster niet aantoont dat haar diploma van licentiaat in de rechten -een theoretische opleiding die geen absolute voorrang verleent- een meerwaarde zou betekenen. Het in aanmerking nemen van het begin van de stage, los van het diploma, is een objectief criterium. Zij heeft zich niet onderscheiden van de andere kandidaten door haar anciënniteit maar door haar uitmuntende beoordeling in de adviezen van de gerechtsdeurwaarders waarmee zij heeft samengewerkt en haar hogere score in de rubriek “andere activiteiten”; bij de adviezen over de verzoekster kan integendeel, omdat zij sterk familie-gerelateerd zijn, een belangrijke kantmelding worden gemaakt.

7. In haar memorie van wederantwoord stelt de verzoekster dat de benoemingscriteria het gelijkheidsbeginsel niet mogen schenden en dat zij in redelijkheid verantwoord moeten zijn. In die zin heeft zij wel degelijk belang bij haar beroep. Zij vestigt de aandacht op een advies van de Nationale Kamer van Gerechtsdeurwaarders terzake de omzendbrief nr. 116, waarin de problematiek aan de orde wordt gesteld en waaruit ook blijkt dat de puntenlijst niet gehanteerd kan worden als benoemingscriterium. Zij betwist ook dat de tussenkomende partij kritiek kan uitbrengen op het feit dat zij, als tewerkgestelde in het kantoor waar haar vader en haar echtgenoot actief waren, familie-gerelateerde adviezen zou voorgelegd hebben en vestigt er de aandacht op dat ook de andere adviezen voor haar uitermate positief waren.

8. In haar laatste memorie herhaalt de verwerende partij dat de verzoekster, aangezien zij toch het maximum van de punten behaalde op die rubriek, geen belang heeft bij de vaststelling van de onwettigheid van het criterium gehanteerd voor de vaststelling van de globale anciënniteit. Bovendien is de voorrang van de tussenkomende partij ook gestoeld op haar betere beoordeling op de criteria bekwaamheid en andere elementen. Zij benadrukt ook nog dat het bezit van het diploma van licentiaat in de rechten niet tot een benoemingsverplichting leidt en dat een stagiair zich reeds tijdens de stage het werk van

gerechtsdeurwaarder eigen maakt, zodat de stageperiode wel degelijk pertinent kan betrokken worden bij de vaststelling van de globale anciënniteit.

De verwerende partij verzet er zich ook tegen dat de Raad van State de bestreden benoeming zou vernietigen op grond van het ambtshalve middel dat de benoeming steunt op een verordenende en onregelmatige omzendbrief, zoals het geval geweest is in het arrest nr. 205.149 van 14 juni 2010 inzake Flocque. Zij betwist dat de omzendbrief een verordenend karakter zou hebben, verwijst naar het arrest nr. 210.666 van 25 januari 2011 inzake Van Den Eede en naar het feit dat de arrondissementskamer in het geval van de benoeming van een gerechtsdeurwaarder in het arrondissement Oudenaarde een eigen puntensysteem gehanteerd heeft en vraagt dat de Raad van State de zaak naar de Algemene Vergadering zou verwijzen overeenkomstig artikel 92 van de Raad van State-wet.

Beoordeling

9. Artikel 512 van het Gerechtelijk Wetboek regelt de procedure die moet gevolgd worden voor de benoeming van een gerechtsdeurwaarder. Inzonderheid wordt daarin bepaald welke adviezen de minister van Justitie moet inwinnen alvorens een voordracht aan de Koning te doen. De verzoekster maakt in het onderzocht middel geen bezwaar tegen de benoemingsprocedure. Het middel is niet ontvankelijk in zoverre de schending van artikel 512 van het Gerechtelijk Wetboek wordt aangevoerd.

10. De verzoekster voert in essentie aan dat de verwerende partij bij de afwikkeling van het benoemingsdossier het criterium “globale ervaring”, onderdeel van het beoordelingscriterium van de beroepservaring en anciënniteit niet correct heeft ingevuld en dat zij dat criterium geïmplementeerd heeft op een wijze die haar discrimineerde. Terecht steunt zij haar middel aldus op de schending van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet en de beginselen van behoorlijk bestuur inzake motiveringsverplichting, redelijkheid en zorgvuldige besluitvorming.

11. De verzoekster voert de schending aan van de formele motiveringswet. Die wet verplicht het bestuur in het besluit zelf de redenen aan te wijzen waarom de benoemde de voorkeur heeft gekregen. Er moet niet vermeld worden waarom de teleurgestelde(n) niet benoemd worden.

Te dezen kan vastgesteld worden dat het bestreden besluit klaar en duidelijk aangeeft waarom de tussenkomende partij wordt benoemd: van de drie kandidaten die volgens de opgemaakte puntenlijst de hoogste score behaalden is zij de beste. Die motivering laat de verzoekster toe te begrijpen waarom zij niet benoemd is: op grond van stramien van de omzendbrief nr. 116 is zij met de tussenkomende partij en een derde kandidaat nuttig gerangschikt, onder meer omdat hun “globale ervaring” op dezelfde wijze beoordeeld werd; de concrete vergelijking van de titels en verdiensten heeft vervolgens de verwerende partij tot het inzicht gebracht dat de tussenkomende partij de voorkeur kon krijgen. Het middel is wat dat betreft niet gegrond.

12. Het bestreden besluit zet uiteen waarom de tussenkomende partij de meest geschikte kandidaat is voor de vacant verklaarde betrekking. Het maakt daarvoor een afweging van de aanspraken van de drie kandidaten, waaronder de verzoekster, die op grond van de rangschikking die het bestuur met inachtneming van de omzendbrief nr. 116 heeft gemaakt, de hoogste score hebben behaald en overweegt dat de score voor het criterium van de globale ervaring gelijk is.

13. De verwijzing, door de verwerende partij, naar de omzendbrief nr. 116, noodzaakt vooreerst een onderzoek naar het karakter van die omzendbrief, aangezien een omzendbrief met reglementair karakter geen plaats heeft in het Belgisch normenbestel. Een beslissing die op dergelijke omzendbrief steunt heeft geen deugdelijke rechtsgrond. Richtlijnen, die uitgevaardigd worden als een beleidslijn en uiteenzetten op welke wijze het bestuur zich in concrete dossiers in de regel zal gedragen, maken daarentegen de individuele beslissingen die ernaar verwijzen niet onregelmatig, op voorwaarde dan weer dat zij niet als een dwingend voorschrift en zonder oog voor de concrete gegevens van het dossier, in de zaak

betrokken zijn. Dergelijke omzendbrieven bevorderen het stroomlijnen van de administratieve besluitvorming en dienen aldus de rechtszekerheid, aangezien zij de bestuurde een zicht geven op de wijze waarop het bestuur zijn discretionaire bevoegdheid zal uitoefenen.

14. Met de omzendbrief nr. 116 van 7 april 2008 betreffende de adviesprocedure bij de benoeming van gerechtsdeurwaarders, heeft de minister van Justitie de Nationale Kamer van gerechtsdeurwaarders en de Arrondissementskamers van gerechtsdeurwaarders erop gewezen dat er nood is aan een geobjectiveerd systeem om de titels en de verdiensten van de kandidaten te vergelijken en dat hij daarom de procedure voor het indienen van de kandidaturen en voor de adviesverlening wenste te standaardiseren. Hij “beveelt dan aan” de volgende “nieuwe werkwijze” te volgen: de kandidaten voegen een standaard curriculum vitae bij hun kandidatuur evenals een “gemotiveerd advies” van de verschillende vroegere en huidige werkgevers waarin de kandidaten beoordeeld worden wat betreft verschillende aspecten van hun “bekwaamheid” en hun “vaardigheden”; op basis van die stukken wordt aan de arrondissementskamer gevraagd een “globaal advies” op te stellen waarin zij de verschillende aspecten van de bekwaamheid en de vaardigheid van de kandidaat beoordeelt, waardeert op een voorgeschreven cijfertabel en daaraan een “eindconclusie, gemotiveerd door objectieve overwegingen” verbindt. Op grond van het aldus samengesteld dossier en op basis van “een aantal thans vastgestelde objectieve criteria” maakt de FOD Justitie “een algemene quoterings per kandidaat” die omgezet wordt in een rangschikking. Van het curriculum vitae, het gemotiveerd advies en het globaal advies wordt een model bijgevoegd; omtrent de opdracht van de FOD Justitie en van de minister vermeldt de omzendbrief nr. 116:

“Eens de bevoegde dienst van de FOD Justitie alle stukken heeft ontvangen, zal mijn administratie een dossier opstellen. Er zal hierbij gebruik gemaakt worden van een aantal objectieve criteria.

- Ten eerste zal er worden rekening gehouden met de anciënniteit/beroepservaring. Hierbij wordt volgend onderscheid gemaakt:
 - Globale ervaring
 - Ervaring in het arrondissement van de vacature

- Ervaring in de stad/gemeente
- Ervaring in het vacante kantoor
- Plaatsvervangingen

Deze eerste groep van criteria staat op 40 punten.

- Ten tweede zal worden gekeken naar het advies en de verschillende criteria die men kan terugvinden in het 'globale advies' van de Raad van de arrondissementskamer. Deze tweede groep van criteria staat op 50 punten.
- Ten derde zal er rekening worden gehouden met andere activiteiten en elementen gerelateerd aan het ambt. Deze derde groep van criteria staat op 10 punten.

Eens alle punten zijn toegekend zal men komen tot een objectieve rangschikking.

Bij mijn uiteindelijke voordracht aan de Koning voor de benoeming van een kandidaat zal ik mij aldus laten leiden door deze rangschikking, de adviezen en door de elementen uit het dossier, dat aldus op gelijkvormige wijze kan worden samengesteld.

U kan in bijlage het schema van de criteria en de weging vinden.

Indien de hierboven beschreven procedure door alle betrokken partijen op een correcte manier wordt opgevolgd, zal de benoemingsprocedure van de gerechtsdeurwaarders in de toekomst op een snelle, efficiënte en transparante wijze kunnen gebeuren.”

15. De omzendbrief nr. 116 is gesteld als een aanbeveling aan de arrondissementskamers om hun advies te stroomlijnen en aldus een betere vergelijking van de titels en de verdiensten van de kandidaten mogelijk te maken. Hij bevat daarnaast ook een instructie aan het bestuur dat voor de minister een rangschikking van de kandidaten moet opmaken. De minister acht zich niet gebonden door de rangschikking; hij zal een voordracht formuleren met inachtneming van de rangschikking, de adviezen en de gestroomlijnde gegevens die uit het dossier blijken.

De omzendbrief, zoals hij uitgevaardigd is, is dus te kwalificeren als een beleidslijn die de minister zal hanteren bij de beoordeling van individuele benoemingsdossiers en bevat geen dwingende bepalingen voor iemand buiten het bestuur. Hij stelt de minister niet vrij van het evalueren van de titels en verdiensten

van de kandidaten, bindt hem ook niet aan vooropgestelde normen en hij verhindert de arrondissementskamer ook niet in haar advies de gegevens te betrekken die zij dienstig acht.

Uit het bestreden besluit of uit de voorgebrachte dossiers blijkt voorts ook niet dat, in dit concreet geval, de minister de omzendbrief als ware het een reglementair besluit in zijn beoordeling betrokken heeft of aan de kandidaten of de arrondissementskamer opgedrongen heeft. In het besluit wordt integendeel uitdrukkelijk gesteld dat de omzendbrief als een “leidraad” wordt beschouwd. Het blijkt ook niet dat hij in zijn vraag om advies aan de arrondissementskamer gewezen heeft op de verplichting om zich strikt te houden aan de omzendbrief, noch dat de arrondissementskamer zich niet vrijwillig aan de maatstaven vermeld in de omzendbrief gehouden zou hebben.

Een en ander doet besluiten dat de omzendbrief niet als een reglement maar als een loutere beleidslijn in de totstandkoming van het bestreden besluit betrokken is. Het bestreden besluit vindt er geen rechtsgrond in. In die zin is de vraag naar de wettigheid van de omzendbrief, omdat hij in het rechtsverkeer als een reglementair besluit zou gelden, voor deze zaak niet relevant en is er ook geen reden om in te gaan op de vraag van de verwerende partij en van de tussenkomen de partij om de zaak naar de Algemene Vergadering van de afdeling Bestuurs-rechtspraak van de Raad van State te verwijzen.

16. De verzoekster ziet een onregelmatigheid in de wijze waarop de verwerende partij, toepassing makend van de criteria vermeld in de omzendbrief nr. 116, haar “anciënniteit/beroepservaring” beoordeeld heeft. Inzonderheid spitst zij haar grief toe op de inhoud die de verwerende partij gegeven heeft aan het begrip “globale ervaring” zoals de verwerende partij dat in deze zaak toegespitst heeft. Met name zou daarbij geen rekening gehouden zijn met de periode waarin zij het diploma van licentiaat in de rechten behaalde en zou er voor de tussenkomen de partij ten onrechte rekening gehouden zijn met de duur van haar stage alvorens zij aan de benoemingsvoorwaarden voldeed.

17. In de omzendbrief nr. 116 verduidelijkt de minister de wijze waarop hij de anciënniteit/beroepservaring, waaraan hij 40 punten verbindt, zal beoordelen als volgt:

CRITERIA	WEGING	COMMENTAAR
1. ANCIENNITEIT/ BEROEPSERVARING	40	Per ervaring van 5 jaar en per rubriek met goed gevolg wordt 2 punten toegekend: dus per blok van 1 tot 5, 5 tot 10, 10 tot 15 en meer dan 15 jaar, geeft dit 2 tot 8 punten.
a) Globale ervaring	2 tot 8	
b) Ervaring in het arrondissement van de vacature	2 tot 8	
c) Ervaring in de stad/gemeente	2 tot 8	
d) Ervaring in het vacante kantoor	2 tot 8	
e) Plaatsvervangingen	2 tot 8	
		In totaal kan je van 10 (2x5) tot 40 (8x5) behalen. Dit moet uit het CV en de adviezen blijken. Principe is dat nuttige ervaring doorweegt.

Het gaat in deze rubriek dus om een zuiver mathematische berekening van de duur van de tewerkstelling, zonder inhoudelijke beoordeling van het gepresteerde werk. Die inhoudelijke beoordeling gebeurt in eerste instantie door de arrondissementskamer en er wordt een waarde van 50 punten aan gegeven.

18. In dit geval heeft de minister de regel van de omzendbrief nr. 116 op alle kandidaten toegepast en zijn uiteindelijke afweging van de drie best gerangschikten daarop gesteund. Hij komt aldus, voor wat de globale ervaring betreft, voor de tussenkomende partij tot een cijfer van 20 jaar = 8 punten en voor de verzoekster tot een cijfer van 19 jaar = 8 punten. Globaal voor de anciënniteit en de beroeps- ervaring behalen de verzoekster en de tussenkomende partij dan elk 22 punten.

19. Volgens de verwerende partij heeft de verzoekster geen belang om aan te voeren dat het begrip “globale ervaring” niet correct werd toegepast omdat zij voor dat criterium de hoogste score behaalde.

Die redenering wordt niet bijgevalen: de beoordeling van de kandidaten is gebeurd met inachtneming van de regels vermeld in de omzendbrief

nr. 116. Ingeval de verwerende partij op onregelmatige wijze het aspect “periode van globale ervaring” van de verzoekster en de tussenkomende partij beoordeeld heeft, betekent dit dat ook de cijfers voor het beoordelingscriterium “anciënniteit/beroepservaring” in zijn geheel niet meer kloppen, terwijl dat beoordelingscriterium voor 40 punten op 100 in de vergelijking van de kandidaturen betrokken is. In geval de verzoekster haar gelijk haalt, zal de minister bij de heroverweging van de rubriek “anciënniteit/beroepservaring”, het aspect “globale ervaring” zoals hij dat hier begrepen heeft moeten herdefiniëren en op de kandidaten toepassen, hetgeen kan leiden tot een betere uitgangspositie voor de verzoekster.

20. Het begrip “globale ervaring” -bedoeld is de periode waarin de kandidaten ervaring hebben opgedaan buiten het arrondissement, de gemeente of het vacante kantoor- wordt in de omzendbrief nr. 116 niet nader verklaard of omschreven. De verwerende partij erkent dat zij die ervaring berekend heeft vanaf de datum waarop de kandidaten hun stage hebben aangevangen.

Als element van het beoordelingscriterium “anciënniteit/beroepservaring”, zoals het in de omzendbrief nr. 116 wordt ingedeeld, lijkt het logisch de “globale ervaring” op te vatten als -de duur van de- ervaring in het eigenlijke ambt van gerechtsdeurwaarder en derhalve rekening te houden met het tijdstip waarop de kandidaat alle voorwaarden voor de benoeming vervult, dit wil zeggen dat hij de titel van kandidaat-gerechtsdeurwaarder verworven heeft.

21. Er bestaat een wezenlijk onderscheid tussen de stage vereist om de benoemingsvoorwaarden te vervullen en het werk als kandidaat-gerechtsdeurwaarder. Het koninklijk besluit van 30 juni 1993 betreffende de stage voor kandidaat-gerechtsdeurwaarders en de homologatie van die stage verduidelijkt dit: een kandidaat-gerechtsdeurwaarder vervult alle voorwaarden om tot gerechtsdeurwaarder benoemd te worden en mag ook daadwerkelijk plaatsvervangingen doen; een stagiair daarentegen is iemand die kandidaat-gerechtsdeurwaarder wil worden, die in dat kader zich mag inwerken in een

kantoor van een gerechtsdeurwaarder -artikel 4 van het koninklijk besluit bepaalt de inhoud van de taken die een stagiair mag verrichten- en die op het einde van zijn stage een homologatie-examen moet afleggen dat hem in geval van welslagen toelaat de titel van kandidaat-gerechtsdeurwaarder te dragen -artikel 15 van het besluit.

De ervaring van een stagiair is dus in ieder geval minder rijk en minder relevant dan de ervaring als kandidaat-gerechtsdeurwaarder. Principieel verzet dat verschil er zich dan ook tegen dat de periode van de stage en de periode waarin de betrokkene als kandidaat-gerechtsdeurwaarder werkte versmolten worden om de duur van de “globale ervaring”, in de zin van jaren beroepservaring, te berekenen. De principiële gelijkstelling van de kandidaten op dat vlak maakt een schending van het gelijkheidsbeginsel uit.

22. Te dezen moet ook rekening gehouden worden met het feit dat beide kandidaten hun loopbaan hebben aangevangen onder het regime van artikel 510 van het Gerechtelijk Wetboek, zoals het bestond vóór de wet van 6 april 1992. In die tijd was het bezit van het diploma van licentiaat in de rechten geen benoemingsvoorwaarde voor de toegang tot het ambt van gerechtsdeurwaarder.

De tussenkomende partij, die houder is van een getuigschrift van hoger middelbaar onderwijs, heeft vanaf 2 november 1988 kantoorwerk verricht bij een gerechtsdeurwaarder; zij heeft het getuigschrift van kandidaat-gerechtsdeurwaarder behaald op 29 januari 1994 na een examen waarin de kennis van een aantal takken van het recht werd getest. De homologatie van haar examen gebeurde op 26 maart 1994 en volgens het advies van de arrondissementskamer voldeed zij vanaf die dag aan alle voorwaarden om tot gerechtsdeurwaarder benoemd te worden. De verzoekster heeft het diploma van licentiaat in de rechten behaald op 12 juli 1989. Daags nadien heeft zij de “wettelijke stage” aangevangen die voor haar liep tot 14 juli 1990. Zij heeft haar stageboekje op 29 juli 1992 door de procureur des Konings laten valideren.

Blijkens het advies van de arrondissementskamer voldeed zij vanaf 5 december 1990 aan alle voorwaarden om tot gerechtsdeurwaarder benoemd te worden.

23. Er is geen reden om aan de feitelijke gegevens waarop de arrondissementskamer haar advies gesteund heeft te twijfelen. In het licht van de toenmalige regelgeving, waarin de toegang tot het beroep anders geregeld was voor houders van het diploma in de rechten en de anderen, stelt de Raad van State dan ook vast dat de stage van de tussenkomende partij zich afgespeeld heeft vooraleer zij het bewijs geleverd heeft van enige kundigheid in het recht middels het afleggen van het examen van kandidaat-gerechtsdeurwaarder, zodat die stage slechts zeer marginaal bij de titels en de verdiensten kan betrokken worden, ook wanneer het gaat om de loutere vergelijking van de perioden waarin die opleiding gebeurde.

24. Er wordt geen deugdelijke verantwoording voorgebracht voor de gelijkschakeling van de tussenkomende partij en de verzoekster wat betreft de duur van de “globale ervaring”, begrepen in de zin dat voor de tussenkomende partij de periode van haar stage, zoals die in de toenmalige regeling bestond, meegerekend is om de duur van haar “globale ervaring” in de zin van de omzendbrief nr. 116 te bepalen, terwijl voor de verzoekster enkel rekening gehouden is met de ervaring die zij heeft verworven vanaf het behalen van het diploma in de rechten.

Het middel is gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt het koninklijk besluit van 15 december 2009 waarbij Vincent Van Audenrode wordt benoemd tot gerechtsdeurwaarder in het gerechtelijk arrondissement Antwerpen.

2. Dit arrest dient bij uittreksel te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

3. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 125 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van vijftien juli 2011, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

André Vandendriessche,	kamervoorzitter,
Daniël Moons,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

André Vandendriessche